

min Forelæggelse af Forslaget ligge nogen som helst principiel Tagen-Standpunkt hverken til den ene eller den anden Side. Det er en rent midlertidig Foranstaltning, der foreslaas udelukkende med det Formaal for Øje at hindre, at der i Mellemtiden, indtil Spørgsmaalet virkelig bliver brændende for Lovgivningsmagten, skal finde en Udvikling Sted, som man da fra alle Sider vil være enig om at beklage.

Det ærede 6te Medlem for 6te Kreds (Pagh) udtalte, at Byraadene formentlig burde været spurgt. Jeg skal dog gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at det har jeg ikke kunnet gøre, thi ifølge hele Lovforslagets Karakter skulde det jo ikke frem for Offentligheden, før det blev forelagt Rigsdagen. Hvis jeg havde sendt det til Byraadene, vilde Følgen jo meget vel kunne være blevet den, at adskilligt af det, som man ved dette Lovforslag vil søge at hindre, netop havde fundet Sted.

Det ærede Medlem omtalte den — som jeg fuldt ud erkender og ogsaa ved Fremlæggelsen betonede — ejendommelige Bestemmelse, at Loven skal gælde fra dette Lovforslags Forelæggelse. Det ærede Medlem saa heri et nyt Princip, der kunde være farligt. Jeg tror dog ikke, man bør se saaledes paa det, men at man bør betragte det som noget ganske ekseptionelt, som en Undtagelsesbestemmelse, der naturligvis kun maa forekomme uhyre sjældent, og under denne Synsvinkel har jeg ogsaa ønsket, at min Tilslutning til Bestemmelsen skulde ses.

Det ærede 7de Medlem for 6te Kreds (Hey) omtalte de Ulemper, som jeg fuldt ud anerkender kunne knytte sig til en Foranstaltning som denne, og dvælede derunder ved, at Lovforslaget, hvis det blev til Lov, vilde kunne skabe Vanskeligheder for Gæstgiverier, der nu ere under Forberedelse. Nu er det naturligvis ikke saalet at træffe Bestemmelser af en saadan Natur, at de nævnte Ulemper helt kunne holdes borte, men hvis det ved Behandlingen af Lovforslaget skulde vise sig, at man kan træffe andre Bestemmelser, som i den af det ærede Medlem omtalte Retning kunne mildne noget paa, hvad der her er foreslaaet, skal jeg naturligvis ikke være til nogen Hinder derfor. Mulig kunde man gøre en Undtagelse med Hensyn til saadanne Foretagender, der for Tiden ere under Opførelse eller lignende. Det ærede Medlem mente, at det blev meget ejendommelige Gæstgiverier, der vilde fremkomme efter denne Lov, nemlig Gæstgiverier, til hvilke der ikke skulde knytte sig

nogen Ret til at beværte andre end de rejsende, der herbergeres i dem. Jeg skal dog gøre opmærksom paa, at vi have mange saadanne Gæstgiverier her i Landet, nemlig alle de Gæstgiverier, der ere oprettede i Henhold til Bevilling, idet der i Bevillingen udtrykkelig gøres denne Indskrænkning.

Det ærede 2det Medlem for 7de Kreds (Berthelsen) spurgte mig, om det kunde tænkes, at et Byraad kunde faa stadfæstet Ændringer i sin Værthusholdervedtægt. Nu er det jo altid vanskeligt at udtale sig om, hvad der kan tænkes, der er saa meget, der kan tænkes. Men jeg vil dog i al Almindelighed sige, at jeg ikke vil anse det for rigtigt at foretage saadanne Forandringer, saa længe man venter paa de Forslag, som antagelig ville fremkomme angaaende alle disse Spørgsmaal. Hvorvidt der kan tænkes ganske ekseptionelle Forhold, som kunne begrunde en Ændring, vil jeg nødig udtale mig om, men i al Almindelighed vil jeg naturligvis bestræbe mig for i den Aand, hvori dette Forslag er forelagt, at hindre, at der sker nogen Forandring, inden vi forhaabentlig snart faa de forskellige Lovforslag om de her omhandlede Spørgsmaal frem til Behandling i Rigsdagen og faa at se, hvorledes Stemningen maatte være deroverfor.

Det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (C. C. Andersen) spurgte mig, om det var Meningen, at dette Lovforslag stadig skulde svæve over Hovedet paa Folk, saaledes at hvis det ikke blev vedtaget i denne Samling, vilde det maaske komme frem senere, og han fremhævede med Rette, at selve den Omstændighed, at et saadant Forslag eventuelt senere kunde komme frem, vilde være en betydelig Ulempe for mange. Jeg skal hertil sige, at jeg betragter det som givet, at hvis det viser sig, at Lovforslaget ikke kan opnaa Rigsdagens Samtykke i denne Samling — og det er saa lille og let overskueligt, at Rigsdagen formentlig maa kunne tage Stilling til det allerede nu —, agter jeg ikke paa ny at fremsætte det, idet jeg mener, at de Ulemper, der knytte sig til, at et saadant Lovforslag stadig henstaar som et aabent Spørgsmaal, ville være for store i Forhold til de mange Interesser, det her drejer sig om.

Det ærede 3die Medlem for 3die Kreds (Tolderlund), der i øvrigt stillede sig ret velvilligt til Forslaget, udtalte, at det Tidsrum, for hvilket Loven skal gælde, nemlig 3 Aar, var for langt. Jeg har valgt dette Tidsrum, fordi jeg forment, at det maaske ikke før vilde vise sig gørligt for